

چهل حدیث فرزند آوری

محبوبترین مخلوق نزد خدا

۱. محبوب ترین مخلوق نزد خدا رسول خدا صلی الله علیه و آله: «وَلَمَوْلُودٌ فِي أُمَّتِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ».

«همانا یک نوزاد متولد شده در امتم، از آنچه خورشید بر آن می تابد، نزد من محبوب تر است».

مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۵۳.

افتخار کردن پیامبر صلی الله علیه و آله به ازدیاد نسل

۲. پیامبر صلی الله علیه و آله: «تَنَاجَوْا تَتَأَسَّلُوا تَتَكْتَرُوا فَإِنِّي أَبْأَهِي بِكُمْ الْأُمَّمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَوْ بِالسَّقَطِ».

«ازدواج و تولید نسل کنید و زیاد شوید که من در روز قیامت به شما مباحثات می کنم؛ حتی به طفلی که سقط شده باشد».

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۱۶۹.

مباحثات حضرت رسول صلی الله علیه و آله به کثرت اولاد

۳. حضرت رسول صلی الله علیه و آله: «أَكْبَرُوا الْوَلَدَ أَكْبَرَ بِكُمْ الْأُمَّمَ غَدًا».

«اولاد خود را زیاد کنید. من فردای قیامت به کثرت شما بر سایر امت ها افتخار می کنم».

وسائل الشیعه، ج ۲۱، ص ۳۵۷.

برترین زنان

۴. نبی خاتم صلی الله علیه و آله: «خَيْرُ النِّسَاءِ الْوَالِدُ الْوَدُودُ».

«بهترین زنان، زن بسیار فرزندآور و مهربان است».

نثر اللالی، ص ۶۴.

فرزند بخواهید

۵. رسول اکرم صلی الله علیه و آله: «اطْلُبُوا الْوَلَدَ وَالْتَمِسُوهُ فَإِنَّهُ فُرْهُ الْعَيْنِ وَرِيحَانَةُ الْقَلْبِ وَإِبْرَاهِيمُ وَالْعَجْزُ وَالْعَقْرُ».

«در طلب فرزند باشید و آن را [از خدا] بخواهید که فرزند، روشنی چشم و ریحانه قلب است و از ازدواج با زنان پیر و نازا بهره‌یازید».

بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۸۴.

شکوه از اندک شیعیان

۶. در فراری از دعای افتتاح چنین آمده است:

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُوكَ إِلَيْكَ فَقَدْ تَبَيَّنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَهُ وَلِيَّتَنَا (إِمَامِنَا) وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدِدِنَا».

«بارالها ما به درگاهت از فقدان پیغمبرمان صلی الله علیه و آلهو غیبت امامان و بسیاری دشمنان و کمی عدلمان شکایت می کنیم».
مفاتیح الجنان، دعای افتتاح، ص ۳۲۰.

فرزند صالح، گل بهشتی

۷. خاتم انبیا صلی الله علیه و آله: «إِنَّ الْوَلَدَ الصَّالِحَ رِيحَانَةٌ مِنْ رِيَّاحِينَ الْجَنَّةِ».

«فرزند شایسته و خوب، گلی از گل های بهشت است».
الکافی، ج ۶، ص ۳.

طلب فرزند مؤمن از خدا

۸. رسول خاتم صلی الله علیه و آله: «مَا يَمْتَعُ الْمُؤْمِنُ أَنْ يَتَّخِذَ أَهْلًا لَعَلَّ اللَّهَ يَرْزُقُهُ تَسْمَةً تُثْقِلُ الْأَرْضَ بِهَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

«چه چیزی مؤمن را از داشتن خانواده مانع می شود؟ شاید خدا به او فرزندی دهد که زمین را با [گفتن] لاله الاالله سنگین سازد».
وسائل الشیعه، ج ۲۰، ص ۱۴.

فرزند، بازوی پدر

۹. امام عسکری علیه السلام برای فردی (عیسی بن صبیح) چنین دعا فرمود: «اللَّهُمَّ ارْزُقْهُ وَلَدًا يَكُونُ لَهُ عَضُدًا فَيَعِمَّ الْعَضُدُ الْوَلَدَ».

«خدایا! فرزندی به او عطا کن که بازویش (یاورش) باشد؛ فرزند، چه خوب بازویی (یاوری) است»!
همان، ج ۵۰، ص ۲۷۵.

فرزندان مددکار

۱۰. امام سجاد علیه السلام: «مِنْ سَعَادَةِ الرَّجُلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ يَسْتَعِينُ بِهِمْ».

«از خوشبختی مرد، این است که فرزندانی داشته باشد که یاورش باشند».
الکافی، ج ۶، ص ۲.

کفاره گناهان والدین

۱۱. نبی اکرم صلی الله علیه و آله: «إِذَا مَرَضَ الصَّيِّئُ كَانَ مَرَضُهُ كَفَّارَةً لِوَالِدَيْهِ».

«هرگاه کودکی بیمار شود، کفاره گناهان پدر و مادر است».
بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۹۷.

عمل نیک فرزند، باعث آمرزش پدر

۱۲. رسول اکرم صلی الله علیه و آله: «مَرَّ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِقَبْرِ يُعَذَّبُ صَاحِبُهُ ثُمَّ مَرَّ بِهِ مِنْ قَابِلٍ فَإِذَا هُوَ لَا يُعَذَّبُ فَقَالَ يَا رَبِّ مَرَرْتُ بِهَذَا الْقَبْرِ عَامَ أَوْلٍ فَكَانَ يُعَذَّبُ وَمَرَرْتُ بِهِ الْعَامَ فَإِذَا هُوَ لَيْسَ يُعَذَّبُ فَأَوْحَى إِلَيَّ اللَّهُ أَنَّهُ أَدْرَكَ لَهُ وَلَدٌ صَالِحٌ فَاصْلَحَ طَرِيقًا وَ أَوْى يَتِيمًا فَلِهَذَا غَفَرْتُ لَهُ بِمَا فَعَلَ ابْنُهُ».

«حضرت عیسی علیه السلام از کنار قبری عبور می کرد، دید صاحب قبر عذاب می شود. سال بعد که عبور کرد، دید عذاب برداشته شده است. حضرت علت آن را از خدا سؤال کردند. آن گاه خداوند به او وحی فرمود که صاحب این قبر، فرزند شایسته ای داشت که در

این سال به حد بلوغ رسیده و جاده ای را درست کرده و نیز یتیمی را پناه داده است و من به سبب عمل نیک این فرزند، پدرش را آمرزیدم. «الکافی، ج ۶، ص ۳ و ۴.

ارزش فرزند داشتن

۱۳. امام زین العابدین علیه السلام: «نِعْمَ الشَّيْءُ الْوَلَدُ إِنْ عَاشَ فَدَعَاءُ حَاضِرٍ وَإِنْ مَاتَ فَشَفِيعٌ حَاضِرٌ».

«فرزند، چیز خوبی است. اگر زنده باشد دعاکننده ای آماده است و اگر بمیرد شفیعی حاضر است».
مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۳۸۹.

ارزش مهرورزی به فرزند

۱۴. امام صادق علیه السلام: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْحَمُ الرَّجُلَ لِيَشِدَّهُ حُبَّهُ لَوْلَاهُ».

«به درستی خداوند به سبب شدت محبت مرد به فرزندش به وی ترحم می کند».
هدایه الأئمه إلى أحكام الأئمه ۴، ج ۷، ص ۳۰۴.

فرزند صالح، یادگار مؤمن

۱۵. حضرت صادق علیه السلام: «مِيرَاثُ اللَّهِ مِنْ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ وَلَدٌ صَالِحٌ يَسْتَغْفِرُ لَهُ».

«میراث خدا از بنده مؤمنش، فرزند صالحی است که برای او آمرزش بطلبد».
بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۹۰.

فرزند، عامل ماندگاری

۱۶. امام رضا علیه السلام: «مَنْ مَاتَ بِلَا خَلْفٍ فَكَأَنَّ لَمْ يَكُنْ فِي النَّاسِ وَمَنْ مَاتَ وَلَهُ خَلْفٌ فَكَأَنَّ لَمْ يَمُتْ».

«شخصی که بدون فرزند بمیرد چنان است که در میان مردم نبوده و کسی که بمیرد و جانشینی داشته باشد چنان است که هرگز نمرده است».
من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۸۱.

فرزندان سقط شده

۱۷. رسول خدا صلی الله علیه و آله: «اعْلَمُوا أَنَّ أَحَدَكُمْ يَلْقَى سِقْطَهُ مُحْبِطًا عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ حَتَّى إِذَا رَأَهُ أَخَذَهُ بِيَدِهِ حَتَّى يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ وَلَدَ أَحَدِكُمْ إِذَا مَاتَ أُجِرَ فِيهِ وَإِنْ بَقِيَ بَعْدَهُ اسْتَغْفَرَ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ».
وسائل الشیعه، ج ۲۱، ص ۳۵۷.

«بدانید که هر یک از شما، فرزند سقط شده خویش را، با سینه جلو داده (با غرور و افتخار) بر درگاه بهشت می بیند. وقتی او والدینش را ببیند، دستشان را گرفته، داخل بهشت می کند. بدانید که فرزند شما اگر در حیاتتان بمیرد، پاداش می برید و اگر بعد از شما باقی بماند، برای شما آمرزش می طلبد».

خدایا! والدینم!

۱۸. امام صادق علیه السلام: «إِنَّ فُلَانًا ... قَالَ: إِنِّي كُنْتُ زَاهِدًا فِي الْوَالِدِ حَتَّى وَقَفْتُ بِعَرَفَةَ فَإِذَا إِلَى جَنِّي غُلَامٌ شَابٌّ يَدْعُو وَيَبْكِي وَيَقُولُ: يَا رَبِّ وَالِدَيَّ! وَالِدَيَّ! فَرَعَيْتَنِي فِي الْوَالِدِ جِئِن سَمِعْتُ ذَلِكَ».
الکافی، ج ۶، ص ۳.

«شخصی می گفت: من به فرزند علاقه نداشتم تا اینکه روزی در عرفه، جوانی را کنارم دیدم که می نالد و می گرید و می گوید: خدایا پدر و مادرم! خدایا پدر و مادرم! این کار او، مرا به داشتن فرزند ترغیب کرد».

فرزندان، شفاعت کننده والدین

۱۹ حضرت صادق علیه السلام: «إِنَّ أَوْلَادَ الْمُسْلِمِينَ مَوْسُومُونَ عِنْدَ اللَّهِ شَافِعٌ وَمُشَفَّعٌ...»

«فرزندان مسلمانان _ اگر در سن کودکی از دنیا بروند _ شفاعت کننده اند و شفاعت آنان نزد خداوند پذیرفته است...»
وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۴۲.

پاداش بوسیدن و شاد کردن فرزند

۲۰ پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله: «مَنْ قَبَّلَ وَلَدَهُ ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ حَسَنَةً وَمَنْ فَرَّحَهُ ، فَرَّحَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

«هر کس فرزندش را ببوسد، خداوند عزوجلّ برایش ثواب می نویسد و هر که وی را شاد کند، خداوند، او را در روز قیامت، شاد خواهد کرد».
همان، ج ۲۱، ص ۴۷۵.

ثواب نگرستن به فرزند

۲۱ پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: «إِذَا تَطَّرَ الْوَالِدُ إِلَى وَلَدِهِ فَسَرَّهُ كَانَ لِلْوَالِدِ عِتْقٌ تَسَمَّهِ».

«هر گاه پدر به فرزندش نگاه کند و او را خوشحال سازد، (پاداش) آزاد کردن برده ای را دارد».
بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۸۰.

پاداش مادران باردار

۲۲ رسول اکرم صلی الله علیه و آله: «مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَحْمِلُ مِنْ زَوْجِهَا وَلَدًا إِلَّا كَانَتْ فِي ظِلِّ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ حَتَّى يُصَيَّبَهَا طَلْقٌ يَكُونُ لَهَا يَكُلُّ طَلْقَهُ عِتْقُ رَبِّهِ مُؤْمِنَةٍ».

«زنی که حامله می شود در سایه لطف خداست و به عدد هر زایمانی که برایش پیش می آید پاداش آزاد کردن یک برده را دارد».
مستدرک الوسائل، ج ۱۵، ص ۱۵۶.

ثواب به دنیا آوردن فرزند (زایمان)

۲۳ پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: خدا به بانویی که فرزندی به دنیا می آورد، چنین خطاب می کند: «يَا أَيَّتُهَا الْمَرْأَةُ قَدْ غَقَرْتُ لَكَ مَا تَقَدَّمُ مِنَ الذُّنُوبِ».

«ای خانم (که فارغ شده ای) تمام گناهان گذشته ات را بخشیدم».
همان، ج ۱۴، ص ۲۴۵.

ثواب شیر دادن

۲۴ رسول خدا صلی الله علیه و آله: «فَإِذَا أَرْضَعْتَ فَلَهَا يَكُلُّ رَضَعَهُ تَحْرِيرُ رَبِّهِ مِنْ وُلْدِ إِسْمَاعِيلَ».

«وقتی مادر به فرزندش شیر می دهد، برای هر بار شیر دادن، پاداش آزاد کردن یک بنده از فرزندان حضرت اسماعیل علیه السلام را دریافت می کند».

بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۲۵۲.

استغفار برای فرزنددار شدن

۲۵. امام صادق علیه السلام برای فرزنددار شدن به شخصی چنین توصیه می فرماید: «قَالَ: اسْتَغْفِرْ رَبَّكَ فِي السَّحَرِ مِائَةَ مَرَّةٍ فَإِنَّ نَسِيئَتَهُ قَاقِضَةٌ».

«صد بار در سحرگاهان به درگاه خداوند، استغفار کن و اگر فراموش کردی قضاى آن را به جا آور».

الكافی، ج ۶، ص ۹.

گفتن اذان در خانه برای فرزنددار شدن

« ۳۶. حَدَّثَنِي هِشَامُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ أَنَّهُ شَكَاَ إِلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ سُقْمَهُ وَأَنَّهُ لَا يُؤَلِّدُ لَهُ فَاَمْرَهُ أَنْ يَرْفَعَ صَوْتَهُ بِالْأَذَانِ فِي مَنْزِلِهِ قَالَ فَفَعَلْتُ فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَنِّي سُقْمِي وَ كَثُرَ وُلْدِي».

«از هشام بن ابراهیم روایت شده است که از بیماری نزد امام رضا علیه السلام شکایت کرد و عرض کرد که فرزنددار نمی شوم. امام علیه السلام به او امر کرد در خانه، صدایش را به اذان بلند کند. هشام می گوید چنین کردم و بیماری از من رخت بر بست و خداوند فرزندان زیادی به من داد».

همان، ج ۶، ص ۱۰.

انتخاب نام محمد برای پسردار شدن

۳۷. فردی از نداشتن فرزند نزد امام صادق علیه السلام شکوه کرد، حضرت فرمود: «إِذَا جَامَعْتَ فَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنَّكَ إِن رَزَقْتَنِي ذَكَرًا سَمِيئَهُ مُحَمَّدًا قَالَ فَفَعَلَ ذَلِكَ فَرَزِقَ».

«وقتی با همسرت همبستر شدی بگو: خدایا! اگر پسری نصیب کنی، نامش را محمد می گذارم. آن شخص گفت: این کار را انجام دادم پس خدا پسری نصیب کرد».

الكافی، ج ۶، ص ۹.

سوره قدر و کثرت پسر

۳۸. امام صادق علیه السلام خطاب به مردی که هشت دختر داشت و پسر می خواست فرمود: «إِذَا أَرَدْتَ الْمُوَافَعَةَ وَقَعَدْتَ مَقْعَدَ الرَّجُلِ مِنَ الْمَرْأَةِ فَضَعْ يَدَكَ الْيُمْنَى عَلَى يَمِينِ سُرِّهِ الْمَرْأَةِ وَأَقْرَأِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ الْقَدْرِ سَبْعَ مَرَّاتٍ ثُمَّ وَأَفِغْ أَهْلَكَ فَإِنَّكَ تَرَى مَا تُحِبُّ وَإِذَا تَبَيَّنَتِ الْحَمْلَ فَمَتَى مَا انْقَلَبْتَ مِنَ اللَّيْلِ فَضَعْ يَدَكَ يَمَنَهُ سُرِّهَا وَأَقْرَأِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ الْقَدْرِ سَبْعَ مَرَّاتٍ».

«وقتی برای آمیزش، تصمیم گرفتی و به مقدمات آن پرداختی، دست راستت را سمت راست ناف زن بگذار و هفت بار سوره قدر را بخوان و آن گاه آمیزش کن که به خواسته ات می رسی. وقتی علائم بارداری آشکار شد، پاسی از شب گذشته، دستت را بر سمت راست ناف همسرت بگذار و هفت بار سوره قدر را بخوان».

ان مرد می گوید: این کار را کردم و برایم هفت پسر به دنیا آمد. افراد دیگری نیز چنین کردند و صاحب پسر شدند.

وسائل الشیعه، ج ۲۱، ص ۳۷۴.

کاسنی برای افزایش اولاد

۳۹. حضرت رضا علیه السلام: «عَلَيْكُمْ بِأَكْلِ بَقْلِهِ الْهَنْدَبَاءِ فَإِنَّهَا تَزِيدُ فِي الْمَالِ وَالْوَلَدِ وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُنَّ مَالُهُ وَ وَلَدُهُ فَلْيُذِمِّنْ أَكْلَ الْهَنْدَبَاءِ».

«بر شما باد به خوردن دانه های کاسنی؛ زیرا خوردن آن، مال و اولاد را زیاد می کند و هر کس خواهان ازدیاد مال و اولاد باشد پیوسته از کاسنی استفاده کند».

بحار الانوار، ج ۶۳، ص ۲۰۷.

راهنمایی برای تکثیر نسل

۲۰. امام صادق علیه السلام: «مَنْ عَدِمَ الْوَلَدَ فَلْيَأْكُلِ الْبَيْضَ وَلْيُكْثِرْ مِنْهُ».

«هر کس فرزند ندارد، تخم مرغ بخورد و فراوان از آن بهره ببرد؛ چراکه نسل را می افزاید».

وسائل الشیعه، ج ۲۵، ص ۸۰.

شکایت از نسل اندک

۳۱. امام علی علیه السلام: «إِنَّ تَيْبًا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ شَكَاَ إِلَى اللَّهِ فَلَهُ النَّسْلُ فِي أُمَّتِهِ قَامَرَهُ أَنْ يَأْمُرَهُمْ بِأَكْلِ الْبَيْضِ فَفَعَلُوا فَكَثُرَ النَّسْلُ فِيهِمْ».

«یکی از پیامبران، از کمی زاد و ولد در میان امتش به درگاه خداوند نالید. خدا به او فرمود که مردم را به خوردن تخم مرغ، سفارش کند. مردم، چنین کردند و از آن پس، زاد و ولد در میانشان فراوان شد».

همان، ج ۲۵، ص ۸۰.

همراه پیامبر صلی الله علیه و آله در بهشت

۳۲. پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله: «مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ».

«آنکه دو یا سه دختر را سرپرستی کند، در بهشت با من خواهد بود».

مستدرک الوسائل، ج ۱۵، ص ۱۱۵.

در کنار پیامبر صلی الله علیه و آله

۳۳. رسول خاتم صلی الله علیه و آله: «مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ مِثْلَهُنَّ مِنَ الْأَخَوَاتِ وَ صَبَرَ عَلَى لَأْوَائِهِنَّ حَتَّى يَبِينَ إِلَيَّ أَزْوَاجِهِنَّ أَوْ يَمُتْنَ قَبِيرًا إِلَى الْقُبُورِ كُنْتُ أُمَّةً وَهُوَ فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ _ وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطَى _ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ _ وَابْنَتَيْنِ؟ قَالَ: وَابْنَتَيْنِ. قِيلَ: وَوَاحِدَةً؟ قَالَ: وَوَاحِدَةً».

«هر کس سه دختر یا سه خواهر را سرپرستی کند و بر سختی های ایشان صبر کند تا ازدواج کنند یا فوت شوند، من و او در بهشت مثل این دو انگشت _ به انگشت سبابه و وسط اشاره فرمود _ [کنار هم] خواهیم بود. پرسید: ای رسول خدا! دو نفر چطور؟ فرمود: دو نفر نیز چنین است. پرسید: یک نفر چطور؟ فرمود: یکی نیز چنین است».

وسائل الشیعه، ج ۲۱، ص ۳۶۲.

سپر آتش

۳۴. امام صادق علیه السلام: «مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ عَمَّتَيْنِ أَوْ خَالَتَيْنِ حَجَبَتَاهُ مِنَ النَّارِ».

«هر کس دو دختر یا دو خواهر یا دو عمه یا دو خاله را سرپرستی کند، این کار، سپر او در برابر آتش خواهد بود».

من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۴۸۲.

رفت و آمد فرشتگان در خانه دخترداران

۳۵. رسول خدا صلی الله علیه و آله: «مَا مِنْ بَيْتٍ فِيهِ الْبَنَاتُ إِلَّا نَزَلَتْ كُلُّ يَوْمٍ عَلَيْهِ اثْنَا عَشْرَةَ بَرَكَةً وَ رَحْمَةً مِنَ السَّمَاءِ وَ لَا يَنْقَطِعُ زِيَارَةُ الْمَلَائِكَةِ مِنْ ذَلِكَ الْبَيْتِ يَكْتُبُونَ لِأَيِّهِمْ كُلُّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ عِبَادَةَ سَنَةٍ».

«در خانه هایی که دختر زیاد است، دائماً فرشته ها می آیند و برای پدرشان برای هر یک شبانه روز، یک سال عبادت می نویسند. کسی که چند دختر در خانه اش داشته باشد هر شبانه روز او، پاداش یک سال عبادت دارد».

مستدرک الوسائل، ج ۱۵، ص ۱۱۶.

خانه بی برکت

۳۶- خاتم انبیا صلی الله علیه و آله: «بَيْتٌ لَا صِبْيَانَ فِيهِ لَا بَرَكَهَ فِيهِ».

«خانه ای که کودک در آن نیست، برکت در آن نیست».

کنز العمال، ج ۴۴۲۵.

رزق آور بودن خانواده

۳۷- امام صادق علیه السلام: «الرِّزْقُ مَعَ النِّسَاءِ وَالْغِيَالِ» «رزق و روزی با همسر و فرزندان است».

الکافی، ج ۵، ص ۳۳۰.

ازدواج باعث رزق

۳۸- رسول خدا صلی الله علیه و آله: «الْتَمِسُوا الرِّزْقَ بِالْبَيْكَاكِ» «رزق را در ازدواج جستجو کنید».

مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۷۳.

خدا، ضامن روزی

۳۹- پسر بن صالح می گوید: «كَتَبْتُ إِلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَبِي اجْتَنَيْتُ طَلِبَ الْوَلَدِ مُنْذُ خَمْسِ سِنِينَ وَ ذَلِكَ أَنَّ أَهْلِي كَرِهَتْ ذَلِكَ وَقَالَتْ إِنَّهُ يَشْتَدُّ عَلَيَّ تَرْبِيَّتُهُمْ لِقَلْبِهِ الشَّيْءُ ءَ فَمَا تَرَى فَاكْتَبَ عَلَيَّ السَّلَامُ إِلَى اِطْلَبِ الْوَلَدَ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يَرْزُقُهُمْ».

«در نامه ای به امام کاظم علیه السلام نوشتم پنج سال است که از بچه دار شدن خودداری می کنم و خانمم بچه دار شدن را ناپسند می شمارد و می گوید: تربیت او به سبب فقر، دشوار است. نظر شما چیست؟ حضرت علیه السلام برای من نوشت: فرزند بیاورید که روزی او با خداوند است».

الکافی، ج ۶، ص ۳.

گمان بد به خدا

۴۰- حضرت صادق علیه السلام: «مَنْ تَرَكَ التَّزْوِجَ مَخَافَةَ الْفَقْرِ فَقَدْ آسَأَ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يَقُولُ: إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ».

«هر کس ازدواج را از بیم فقر ترک کند، همانا به خداوند، گمان بد برده است. خداوند عزوجل می فرماید: اگر نیازمند باشند خدا از فضل خویش بی نیازشان می کند».

من لايحضره الفقيه، ج ۳، ص ۳۸۵.